

Mer om skärmytslingarna vid Venezuelas gräns den gångna helgen

Paramilitär attackerade gränspostering i Tachira, Venezuela

Som en metafor för vad som står på spel i Venezuela, så har bilden av Simon Bolívar, vid ingången till gränsposteringen La Mulata, 2:a plutonen i Guardia Nacional Bolivariana (GNB), ett skothål i pannan och ett annat har förstört hans käke. Explosionerna har också lämnat hål i skylten som hälsar välkommen, i köket, i plutonens olika rum, samt i tavlan på general Contreras, som skapade GNB.

Denna, befrielsehjälten Bolívars andra ?död?, hände de första minuterna i söndags när en grupp på ca 60 beväpnade män anföll posteringen i La Mulata. ?Förhandla! Kapitulera! Överlämna vapnen! Dö inte för Venezuelas regering!?, ropade de till soldaterna.

Efter midnatt hade anfallarna omringat avdelning 212 och sköt mot ingången och baksidan. De skrek att de hade med sig en present och sköt iväg en granat. De var beväpnade med gevär Fal och R-15. De kom från Colombia.

När överstelöjtnant Douglas Omaña, ansvarig för plutonen, tog kontakt med brigadgeneral Manuel Castillo, befäl för 21:a brigaden, för att rapportera om attacken, befallde denne: "Håll era positioner. Lämna inte platsen. Jag är på väg!"

De sköt på bilen och vindrutorna gick sönder. Attacken pågick i över en timme. Överstelöjtnanten följde ordern och truppen av kvinnor och män försvarade sig disciplinerat och led inga förluster. Anfallarna torde däremot ha haft sårade, att döma av blodspår på vägen.

Posteringen La Mulata finns i samhället Ureña, ett paradiset för smuggling och ett område delvis under kontroll av colombiansk paramilitär. Fram till stängningen av gränsen var det en välmående industrizon. Utanför samhället, nära gränsfloden, är det fullt med olagliga vägar där fordon lastade med bensin och förnödenheter kör över till Colombia och svarta börshandeln. Det är också en plats för nya venezolanska paramilitärer, smittade av sina colombianska likar.

En annan sammanstötning skedde i samhället Ureña den 23 februari platsen för en av de mest våldsamma sammandrabbningarna mellan sympatisörer till den självutnämnde presidenten Guaido och regeringsanhängare. De våldsamma ?guarimberos? blockerade

gator och avenyer, brände lastbilar och de försökte ta över staden. De hade stenar, klubbor, molotovcocktails och vissa av dem hade skjutvapen.

Deras plan var enkel: att använda relativt erfarna grupper av direkt gatuvåld för att erövra ett litet territorium och där upprätta säte för Guaidos ?regering?. Attacken på posteringen lät dem tro på en militär seger. Men planer är en sak och verkligheten en annan. ?Guarimberos? mötte inte bara Guardia Nacional, utan också de folkliga miliserna (typ hemvärn) och Chavistiska grupper. Det var en sammandrabbning som pågick i över 12 timmar och som vanns av Chavisterna.

Det var samma sak som hände i La Mulata. Anfallarna hade kraftfulla vapen och vara dubbelt så många som försvararna. Men de senare höll ställningarna.

Guarimberos informella armé besegrades och drog sig tillbaka. De hade kommit till gränsen för att delta i det avgörande slaget mot Maduros regering. De fick vika sig ännu en gång, utan att ha uppnått den efterlängtdade segern.

Den tidigare blomstrande smugglingen i Tachira gjorde att antichavisterna kunde rekrytera många lokalbor. Stängningen av gränsen radikaliserade dem ännu mer och breddade deras sociala bas. Denna den 23 februari såg de fram emot den stora Dagen D.

Guarimberon Edgar var säker på att denna gång skulle de vinna. ?De säger att situationen är desperat. Här fattas inte mat. Detta är en bygd med boskap och högre upp odlas grönsaker. Men det går inte att få tag på däck, reservdelar och massor av annat. Så igår var den stora dagen. Maduro skulle tvingas försvinna. Militären skulle slänga ut honom. Men inget hände denna gången heller. Jag är besviken! Vi får se vad Mike Pence säger på måndag. Jag hoppas att gringos går in. Den här Trump är en högfärdig typ, men de jag känner är bra. De kommer inte att göra oss något illa. Vi har inget annat.?

På den andra sidan firade chavisterna sin triumf. Ett festligt segermöte hölls i San Antonio, där milis och chavistiska grupper som försvarat bron vid gränsövergångsbron Simon Bolivar i nära 15 timmar deltog. Där hade civila turats om att möta anfallarna. Äldre kvinnor höll de kämpande med mat och dryck. Där firade Konstituerande Församlingens chef Diosdado Cabello och flera av de militära cheferna det framgångsrika försvaret av fosterlandet, självständigheten, rätten att vara fria och oligarkins nederlag.

Under söndagen hade anfallarna inte samma vilja och driv som dagen innan. Från den colombianska sidan kastade de stenar och försökte närma sig under bron. Från bron viftade de med sina skjutvapen.

Nästa viktiga datum är 25 februari när Limagruppen har möte i Colombia, och USA:s vicepresident deltar. I luften surrar möjligheten av en colombiansk eller USA-invasion.

Luis Hernandez Nava, Progreso Semanal 190225

https://progreso.semanal.us/20190225/solo-escaramuzas-en-venezuela-tras-el-fallido-intento-externo-de-ayuda/?fbclid=IwAR3dQ9nwgKUDk_cesRqNbjuJNr8HIJT0m6gwMOanTYtrTIRRC4mT1EPetOI